

РЕШЕНИЕ

№ 308

гр. София, 13.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 2-РИ НАКАЗАТЕЛЕН в публично заседание на шестнадесети септември, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Калин Калпакчиев

Членове: Весислава Иванова
Величка Цанова

при участието на секретаря Таня Ж. Петрова Вълчева
в присъствието на прокурора Росица Георгиева Слабакова (АП-София)
като разгледа докладваното от Величка Цанова Въззивно наказателно дело
от общ характер № 20211000600492 по описа за 2021 година

Производството е по реда на гл. XXI от НПК.

С присъда от 19.01.2021 г. на Пернишкият окръжен съд по НОХД № 269/19 год. подс. Р. Е. С. е признат за виновен в това, че в периода от 30.05.2014 год. до 13.05.2017 год. в с.***, общ.***, обл.***, използвал не по предназначение съгласно задълженията си по договор № 14/112/09104 от 13.05.2014 год. за отпускане на финансова помощ по мярка „Създаване на стопанства на млади фермери” от програмата за развитие на селските райони за периода 2007 год.-2013 год. и приложения към него бизнес план, получени по сметка в Банка „ДСК” ЕАД-клон Брезник финансови средства в размер на 14 501.22 лв. от фонд, принадлежащ на Европейския съюз-Европейски земеделски фонд за развитие на селските райони, поради което и на основание чл. 254б, ал. 1 във вр. с чл. 55, ал. 1, т. 1 от НК е осъден на лишаване от свобода за срок от шест месеца, чието изтърпяване е отложено на основание чл. 66, ал. 1 от НК за срок от три години, а на основание чл. 304 от НПК е оправдан по обвинението за използване не по предназначение на сумата 9944.78 лв., представляваща разликата до 24 446 лв. Осъден е да заплати направените по делото разноски.

Срещу така постановената присъда, в нейната осъдителна част, е постъпила жалба и

допълнение към нея от защитникът подсъдимия с доводи, че е неправилна и незаконосъобразна и се прави искане за отмяната ѝ и постановяване на нова, с която подсъдимият да бъде оправдан.

Твърди се, че е налице непълнота на доказателствата, мотивите на съда са формални и съставляват пречка за изясняване на фактическата страна по делото. Твърди се, че те са и непълни, тъй като съдът е анализирал показанията на свидетелите едностранно и превратно в ущърб на подсъдимия, избирателно е обсъдил само част от тях и по този начин неправилно ги е извадил от контекста на смисъла и съдържанието им и това е извратило правните му изводи.

Защитникът излага фактическа обстановка, според която по силата на цитирания по-горе договор ДФЗ се е задължил да изплати на подс. С. сумата от 48 892 лв. за срок от пет години на два етапа-две плащания от по 24 446 лв. срещу задължението на последния да извърши всички инвестиции в дълготрайни материали за земеделското си стопанство, предвиден в бизнес плана-Приложение 1, който е неразделна част от договора. В представения бизнес план като характеристика и цели на земеделското стопанство Р.С. е посочил отглеждането на гъби, тип „кладница” на площ от 400 кв.м. и обработка на 3.666 дка ливади в с.***, поел е ангажимент за инвестиции в стопанството, който е бил изменен с анекс по съгласие на страните по договора.

На 30.05.2014 год. ДФЗ е превел на С. сумата от 24 446 лв., представляващи първо плащане по финансовата помощ за извършване на заложените в бизнес плана цели. С анекс №1 от 20.06.2016 год. към договора са предвидени инвестиции в срок до края на третата година-да закупи самосвал 3.5 тона и да увеличи земеделското стопанство с минимум 4.5 ИЕ, да завърши курс, да спазва фитосанитарните изисквания и хуманно отношение към животните, да подобри механизацията на стопанството и да премине към биологично производство в срок до края на третата година, т.е. до 13.05.2017 год. и по Приложение №2А в срок до 4 години и 6 месеца да закупи бензинова косачка и моторна резачка, да подобри механизацията на стопанството, т.е. до 13.11.2018 год.

Твърди, че в хода на съдебното производство е безспорно установено, че подсъдимия е организиран земеделското си стопанство, като е засадил за отглеждане гъби кладница на площ от 400 кв.м., равняващи се на 0.04 ха в пънчета и е започнал обработка на 3.666 дка, равняващи се на 0.367 ха ливади в с.***, общ.***.

На 27.04.2016 год. служители на ДФЗ в лицето на св.В. С. и П. Г. извършили проверка на място в стопанството на С., като резултатите от същата отразили в контролен лист, както следва: наличие на 0.420 ха площ с пънове, приспособени за отглеждане на гъби и 0.369 ха ливада. По отношение на гъбите било прието, че не е полагана грижа за пънчетата и не се възпроизвеждала гъба, като посочили, че земеделеца не бил представил документи за изпълнение на бизнес плана си, удостоверяващи дейността по отглеждане на гъби като биологичен производител, както и че не са извършени предвидените по проект инвестиции-

липса помпа за поливане с маркуч и липса на закупен микробус, както и липса на реализирана продажба на гъби кладница.

Твърди, че съдът погрешно е приел безкритично констатациите от тази проверка, като не е взел предвид обстоятелството, че проверяващите В. С. е магистър по индустриален мениджмънт, а П. Г. е машинен инженер, поради което са некомпетентни по отношение отглеждането на този вид гъба, както е посочило вещото лице д-р Т. Н. в приетата от съда експертиза. Ето защо счита, че съдът е следвало напълно да игнорира констатациите на същите, които освен това са направени преди изтичане на заложения в договора 5-годишен срок и преди изтичане на 3-годишния такъв по бизнес плана за изпълнение на първите инвестиции, който изтича на 13.05.2017 год., т.е. първата проверка е направена повече от една година преди да изтече срокът на бизнес плана. В тази връзка излага също така, че докладна записка с вх. № 05-2-223/85 от 18.05.2016 год. от директора на ОД на ДФЗ, с която се иска становище от дирекция „Правна“ дали стопанството на бенефициента следва да се счита за фиктивно създадено с цел усвояване на средства по мярка 112 „Създаване на стопанства на млади фермери“, представлява набедяване от страна на директора предвид обстоятелството, че срока за изпълнение на бизнес плана не е изтекъл, а проверяващите са установили наличието на пънчета, поради което директора не е имал никакво основание да предполага фиктивно изпълнение на договора. Ето защо счита, че тези докладни не е следвало да бъдат кредитирани от съда като доказателство по делото.

На следващо място изтъква, че съдът неправилно е взел предвид и констатациите от следващата проверка, извършена от св. С. Н. на 18.10.2016 год., за която няма данни да има компетенции в областта на отглеждането на гъби и която е констатирила, че са измерени 0.043 ха площ с пънове, приспособени за отглеждане на гъби-кладница и 0.373 ха ливада с отбелязване, че видимо от състоянието им не се възпроизвежда гъба-кладница и отново, че не е извършена инвестицията-закупуване на камион-самосвал до 3.5 тона, заложена през третата година от изпълнението на бизнес плана и не са закупени моторна резачка и бензинова косачка, заложили за изпълнение през четвъртата година по бизнес плана, като тази проверка също е извършена преди да изтекат първите три години-до 13.05.2017 год.

Посочва още, че съдът не е взел предвид представеното по делото Приложение №2 от 03.07.2017 год. с изх. № 354 на „Екогрупо Италия“ ООД, от което се установява увеличаване на ИЕ от Р.С. от 0.040 ха на 0.1200 ха за отглеждане на гъби и ливада 0.2866 ха, т.е. към 03.07.2017 год. същият е изпълнил задълженията за увеличаване на икономическите единици на стопанството си, което се потвърждава от закупените с фактура №000000797 от 11.07.2017 год. още 120 л. мицел за гъба-кладница.

Намира за установено от приетата допълнителна СИЕ на в.л. С., че С. е направил инвестиции в земеделското си стопанство, като е закупил на 13.07.2017 год. самосвал 3.5 тона на стойност 10 050 лв. с договор с нотариална заверка на подписите или 5 138.56 евро, като е без значение при покупката застрахователната стойност на товарния автомобил, т.е.

безспорно е, че тази сума е използвана по предназначение. Признава, че този автомобил е закупен след изтичане на третата година-след 13.05.2017 год., но за това подсъдимият може да носи отговорност за неизпълнение на договора, но не и наказателна отговорност.

Счита за неправилен и извода на съда, че С. е използвал не по предназначение частта от финансовата помощ в размер на 14 501.22 лв., като погрешно е приел, че цялата сума от предоставените средства в общ размер на 24 446 лв. трябва да бъдат изразходвани за инвестиции в стопанството му. Твърди, че в случая основната му дейност е земеделска, като С. освен да прави инвестиции следва да получава и някакви доходи, като се вземе предвид, че същият не работи нищо друго, за да има и средства за храна, облекло, електричество, отопление, осветление, гориво, за да наглежда стопанството си и т.н. В тази връзка същият е изплатил и задълженията си за данъци и осигуровки към НАП като земеделски производител и тези задължения не са само за 36 месеца.

Продължава в тази насока, че по договор задължението на подсъдимия е да направи инвестиции в първите 36 месеца-5000 евро или левовата им равностойност, а в срок до 4 г. и 6 м. още 2000 евро или левовата им равностойност, като другата част от средствата същият може да използва за дейността си като земеделски производител, което включва и разходи за неговите потребности като човек, което съдът не е взел предвид, а е приел напълно погрешно, че е следвало да инвестира цялата сума от 24 446 лв. в стопанството си. Позицията се на европейското законодателство в тази насока, според което целите на общата селскостопанска политика на ЕК са да се увеличава производителността чрез оптималното използване на работната ръка, като по този начин се осигури приемлив жизнен стандарт на хората, които се занимават със селско стопанство, в частност посредством увеличаване на индивидуалните доходи на лицата, осъществяващи тази дейност. Освен това акцентира и на заключението на допълнителната СИЕ, според която С. е направил инвестиции в земеделското си стопанство в общ размер на 17 844.71 лв. до 31.07.2017 год. и в разрез с така установеното съдът е приел, че Р.С. е използвал по предназначение само сумата от общо 5055.28 лв. за целия 3-годишен период и че не е използвал сумата от 14 501.22 лв. по предназначение в срока на договора, който изтича на 13.05.2019 год.

Поддържа, че е безспорно доказано, че част от предоставените средства в размер на 17 884.71 лв. са използвани по предназначение, като задължението му по договора за инвестиции е общо за 13 898 лв. за срока на договора, т.е. същият е направил инвестиции преди изтичането на срока на договора на 13.05.2019 год. за сума, надхвърляща задължението или той не е осъществил състава на посоченото престъпление.

Припомня, че срокът на изпълнение на договора е 5-годишен, като ДФЗ е могло да откаже второ плащане, ако изпълнителят не е изпълнил задълженията си в срока на одобрения бизнес план, т.е. изпълнителя носи договорна отговорност за неизпълнение-неполучаване на второ плащане и връщане на сумата от първото с лихвите, което обаче не е основание за търсене на наказателна отговорност, а освен това обвинението не е доказало, че тези суми са

използвани за нещо друго,а не за земеделското му стопанство.

Също така счита,че като се вземе предвид,че част от сумата от 24 446 лв. е предоставена от националния бюджет в размер на 4889.20 лв.,то сумата от ЕС е в размер на 19 552.80 лв. от първото плащане,от която по предназначение за използвани 17 844.71 лв.,като разликата от 1628.09 лв. е останала,за да живее и да се храни,която е далеч от минималния жизнен стандарт за страната,определен от НСИ.

В съдебно заседание защитникът поддържа жалбата по изложените в нея съображения и претендира присъждане на адвокатско възнаграждение.

Подсъдимият се присъединява към становището на защитникът си.

Представителят на САП моли присъдата да бъде потвърдена като правилна,обоснована и законосъобразна,а наложеното наказание в съответствие със смекчаващите отговорността обстоятелства и чистото му съдебно минало.

В последната си дума подсъдимия иска да бъде оправдан.

Съдът, като обсъди изложеното в жалбата и допълнението към нея,както и в съдебно заседание от страните, и след като провери изцяло правилността на атакуваната присъда намира следното:

Чрез надлежно събрани в хода на наказателното производство доказателства и доказателствени средства първостепенния съд е приел за установена фактическа обстановка,която се споделя от настоящия съдебен състав и тя е следната:

Европейският съюз е приел Програма за развитие на селските райони за периода 2007-2013 год.,която е приета от България с Протокол № 8.30 на заседание на Министерски съвет на 01.03.2007 год. Същата цели развитие на конкурентоспособни и основани на иновации земеделие,горско стопанство и хранително-преработвателна промишленост,опазване на природните ресурси и околната среда в селските райони и подобряване качеството на живот и разнообразяване на възможностите за заетост в селските райони.

С Наредба №9 от 03.04.2008 год. за условия и реда за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по мярка „Създаване на стопанства на млади фермери” по ПРСР,издадена от Министъра на земеделието и продоволствието,се уреждат условията и редът за предоставяне на такава помощ на проекти по мярка „ССМФ” за периода 2007-2013 год.,подкрепена от Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони.

По организиран от Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони курс през 2013 год. подс.С. завършил курс по професионално обучение по биоземеделие,професия „фермер”,специалност „земеделие”,проведен в „Бизнес Център” в гр.Полски Тръмбеш.Било му издадено удостоверение № 71/18.10.2013 год.

На 13.11.2013 год. С. бил регистриран като земеделски стопанин по реда на Наредба №3/99 год. за поддържане на регистъра на земеделските стопани. По подадено заявление от него и въз основа на предложен от него бизнес план ,на 13.05.2013 год. между него и Държавен фонд „Земеделие” бил сключен договор № 14/112/09104 за отпускане на финансова помощ по мярка 112 „Създаване на стопанства на млади фермери по ПРСР за периода 2007-2013 год., подкрепена от Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони. Неразделна част от този договор били Приложение 1 2 и представения от подсъдимия бизнес план. Съгласно чл.6 от Наредба №9/2008 год. и т.2.1 до 2.4 и сключения договор ,изплащането на финансова помощ се извършва на два етапа ,като първото плащане е в размер на левовата равностойност на 12 500 евро и се изплаща след одобрение на заявлението за подпомагане, а второто плащане е в размер на левовата равностойност на 2 500 евро за всяка 1.5 икономически единици увеличение спрямо първоначалното състояние на земеделското стопанство, след проверка за изпълнението на бизнес плана на младия фермер и се изплаща след края на третата или четвъртата година от датата на сключване на договора за отпускане на финансова помощ.

На 30.05.2014 год. по банковата сметка на Р.С. в Банка „ДСК” ЕАД-клон Брезник, от ДФЗ била преведена сумата от 24 446 лв., представляващи първо плащане по финансовата помощ с оглед извършването на заложените в бизнес плана дейности. До края на октомври 2014 год. подсъдимият изтеглил преведените му средства и започнал частично изпълнение на договора, като вече на 17.10.2013 год. бил сключил договор за аренда на земеделска земя в землището на с.***, общ.***, м. ”Заграня” на имот с № 063060, представляващ ливада с площ от 4,066 дка, организиран набавянето на дървени трупчета, които пренесъл с помощта на свои приятели в мястото, което оградил и заредил трупчетата с мицел на обикновена гъба-кладница.

В представения бизнес план като характеристика и цели на земеделското стопанство подсъдимият посочил отглеждането на гъби, тип „кладница” на площ от 400 кв.м. и обработка на 3.666 дка ливади. За постигането на тези цели и съгласно Приложение 1 на договора, като необходими инвестиции в дълготрайни материални активи, в срок до три години от сключването на договора, С. следвало да закупи помпа за поливане с маркуч и микробус. Като основни дейности следвало да увеличи икономическия размер на стопанството с минимум 4.5 икономически единици, да завърши курс, включващ основни проблеми по опазване компонентите на околната среда в земеделския сектор, достигане на земеделското стопанство на съответствие със стандартите на ЕС по отношение на ветеринарните и фитосанитарните изисквания, опазване на компонентите на околната среда, хигиената и безопасните условия на труд, подобряване на механизацията на стопанството чрез закупуване на селскостопанска техника, машини, съоръжения и оборудване за нуждите на земеделското стопанство и преминаване на биологично производство. В срок до 4.5 години след сключването на договора, подс.С. следвало да закупи като инвестиция в дълготрайни материални активи косачка. Поради това, че проектът на С.

получил приоритет в съответствие с разпоредбата на чл.12а,ал.1,т.3 от Наредба №9/08 год.,с уведомително писмо с изх.№ 01-223-6500/142 от 14.03.2016 год. на ДФЗ,от подсъдимия било изискано да представи копие на сертификационно писмо от контролиращо лице,удостоверяващо последната инспекция или копие от сертификат от контролиращото лице,удостоверяващ,че е производител на продукти,сертифицирани като биологични.Отговор не последвал.С докладна записка с вх.№ 05-2-220/133 от 20.04.2016 год. от ДФЗ до началника на дирекция „Технически инспекторат” било изискано да бъде извършена проверка на място с цел установяване дали се спазват заложените по бизнес плана дейности,както и да бъдат изискани сертификационно писмо от контролиращото лице,удостоверяващо,че е кандидатът е производител на продукти,сертифицирани като биологични,удостоверение за вписване в списъка на обектите за първично производство на култивирани гъби,удостоверение за регистрация от Регионалната служба за растителна защита,доказващо,че кандидатът е регистриран в официалния регистър за фитосанитарен контрол в съответната ОДБХ по място на производство.

Същевременно било изготвено и писмо с изх.№ 01-223- 2600/174 от 20.04.2016 год. до „Екогрупо Италия-клон България” ООД,с което било изискано копие от договор за контрол по смисъла на чл.18,ал.3 от Закона за прилагане на Общите организации на пазарите на земеделски продукти на ЕС и било получено писмо с изх.№ 508 от 10.05.2016 год. с информация,че договор № ВЮ-162 ат 08.11.2013 год. за контрол и сертификация,сключен между посоченото дружество и Р.С. е прекратен през 2014 год. поради неплащане на таксата от последния.Така за 2014 год. и 2015 год. договор между подс.С. и „Екогрупо Италия-клон България”ООД не е имало,а такъв бил сключен след извършване на първата проверка на стопанството на подсъдимия на 27.04.2016 год.

На 27.04.2016 год. служители на ДФЗ в лицето на св.В. С. и П. Г. извършили проверка на място в стопанството на подсъдимия и резултатите от същата отразили в контролен лист в следния смисъл:по отношение на гъбите кладница било констатирано,че са измерени 0.042 ха площ с пънове,приспособени за отглеждане на гъби и видимо от състоянието на пълчетата за тях не е полагана грижа,поради което от мицела не се възпроизвежда гъба.Била отразена и забележка,че при проверката не са представени сертификационно писмо от контролиращото лице,удостоверяващо,че кандидатът е производител на продукти,сертифицирани като биологични,удостоверение за вписване в списъка на обектите за първично производство на култивирани гъби,удостоверение за регистрация от Регионална служба за растителна защита,доказващо ,че кандидатът е регистриран в официалния регистър за фитосанитарен контрол в съответната ОДБХ по място на производство.Като констатации от проверката е прието,че има 0.04 ха площ с пънове,приспособени за отглеждане на гъби и 0.369 ха ливада,липса на документи за сертификация на биологично производство на гъби след датата на сключване на договора с ДФЗ,липса на закупена помпа за поливане с маркуч в заложените в бизнес плана дейности,липса на закупен микробус в заложените по бизнес плана дейности,липса на реализирана продажба на гъби кладница,липса на дневници или счетоводни документи за приходите и разходите на

стопанството. Отражено било като забележки, че към момента на проверката не са спазени заплануваните дейности в бизнес плана, не са представени документи, доказващи дейността на подсъдимия като биологичен производител и документи, удостоверяващи дейността на същия по отглеждане на гъби, както и че не са извършени предвидени по проект инвестиции.

В докладна записка с вх. № 05-2-223/85 от 18.05.2016 год. от Директора на ОД на ДФЗ-София град била описана фактичестката обстановка по случая и било отправено искане за становище от дирекция „Правна“ към ДФЗ по отношение на прилагането на чл.8а, ал.1, т.3 от Наредба №9 от 03.04.2008 год., както и бил зададен въпрос дали стопанството на бенефициента следва да се счита за фиктивно създадено с цел усвояване на средства по мярка 112 „Създаване на стопанства на млади фермери“. С докладна записка с вх. № 05-2-223/85 от 08.06.2016 год. от Директора на ОД на ДФЗ-София град било представено копие от жалбата на Р.С. с вх. № 01-222-6500/149 от 30.05.2016 год. заедно с приложените към нея документи. С писмо с вх. № 05-2-223/85 от 25.08.2016 год. от дирекция „Правна“ било изразено становище и била отправена препоръка да бъде направена последваща проверка на място през есента, когато на пънчетата следва да има гъби.

Междувременно на 20.06.2016 год. бил сключен анекс към договора, по силата на който двете страни се споразумели както следва:

По Приложение 1 таблицата за инвестиции в дълготрайни материални активи се заличавала и се създавала таблица за инвестиции в дълготрайни материални активи-Приложение 1 А, като вместо първоначалните инвестиции за закупуване на помпа за поливане с маркуч и микробус, в срок до три години от сключването на договора от 13.05.2014 год. подсъдимият следвало да закупи камион-самосвал до 3.5 т.

По Приложение 2 към договора таблицата за инвестиции в дълготрайни материални активи се заличавала и се създавала таблица за инвестиции в дълготрайни материални активи-Приложение 2 А към анекса, като вместо първоначалните инвестиции за закупуване на косачка, в срок до три години от сключването на договора подсъдимият следвало да закупи бензинова косачка и моторна резачка.

Всички останали текстове по договора от 13.05.2014 год. запазвали действието си, като не се променял и срокът, в който подсъдимият следвало да направи инвестициите по договора.

С докладна записка с вх. № 05-2-223/85 от 04.10.2016 год. до началника на дирекция „Технически инспекторат“ е изискано да бъде извършена проверка на място с цел установяване дали се спазват заложените по бизнес плана дейности и дали подсъдимият отглежда 1200 кв.м. култивирана гъба кладница и 2.886 дка ливади, съгласно т.1 от Приложение 1 към договора по Таблицата за основните дейности и цели, представляващо увеличение на икономическия размер на земеделското стопанство с минимум 4.5 икономически единици.

Проверката на място била извършена от св.С. Н. на 18.10.2016 год.,която отразила в контролния лист,че са измерени 0.043 ха площ с пънове,приспособени за отглеждане на гъби кладница и 0.373 ха ливада.При проверката било установено,че са налице единствено пънчетата /групчета,вкопани в земята,а видимо от състоянието им не се възпроизвеждала гъба кладница.Отразени били и забележки,че към момента на проверката не е извършена инвестицията-закупуване на моторна резачка и бензинова косачка,заложили през четвъртата година от изпълнението на бизнес плана,не е закупен и камион-самосвал до 3.5 т.,която инвестиция е заложила през третата година от изпълнението на бизнес плана.

В контролния лист било посочено,че по бизнес план бенефициентът е заложила отглеждането на 1200 кв.м. култивирани гъби и 2.866 дка ливади,а при проверката е установено 0.043 ха с пънове,приспособени за отглеждане на гъби кладница,без наличие на поникнала гъба и 0.373 ха ливада,не е извършена инвестицията,изразяваща се в закупуване на камион-самосвал до 3.5 т.,няма реализирана продажба на гъби кладница през 2016 год.,не са представени договори за контрол и сертификация в биологично земеделие и инспекционен доклад от производствена дейност от 13.05.2016 год.Отразено било като забележки,че към момента на проверката не са спазени заплануваните дейности в бизнес плана,не са представени документи,удостоверяващи дейността на бенефициента по отглеждане на гъби кладница през 2016 год. и не са извършени предвидените по проект инвестиции.

Съдът е приел за установено по делото,че през всяка от трите години подс.С. е добивал известно количество гъби,въпреки констатациите от проверките,както и че е продавал гъби на частни лица,а счетоводната му документация не е била водена надлежно,като не са запазени оригинали на всички фактури за извършени продажби,а само копия.

На 13.07.2017 год. С. закупил товарен автомобил „ОМ Ивеко” с рег.№ РК 87 06 ВН,като датата на придобиването му била след крайния срок по договора от 13.05.2014 год. съгласно Приложение 1А към Анекс от 30.06.2016 год.

С оглед неизпълнението на част от задълженията по договора,с решение за налагане на финансова корекция № 14/09104/01 от.13.12.2017 год. директорът на ОД наДФЗ е отказал изплащането на финансовата помощ,представляваща второ плащане по договора във връзка с неизпълнение на нормативни и договорни задължения,предвидени в чл.8,ал.1,т.1,т.6 и т.12,чл.14е и чл.33 от Наредба №9 от 03.04.2008 год.,респ. неизпълнение на задълженията по чл.4.4,б.”а”1,б.”е” и б.”к”,т.4.36 и т.4-37 от договора за безвъзмездна помощ.

За да приеме тази фактическа обстановка съдът е взел предвид показанията на св.П. Г.,В. С.,С. Н.,Д. Б.,И. П.,Н. Й.,М. Ц.,П. С.,А. П.,К. И.,Н. Н.,Е. П.,С. Е.,Х. М.,П. Я.,З. В.,Б. М.,В. И.,А. Д. и С. Д.,писмените доказателства и заключенията на вещите лица по назначените по делото експертиза относно технологията за екстензивно производство на гъба обикновена кладница,основна и допълнителна съдебно-икономическа експертизи и почерковите

експертизи.

Намерил е, че задълженията на подс.С. са били ясно посочени в самия договор, анексът към него, приложенията и одобреният бизнес план, въз основа на който е бил сключен този договор. Инвестицията в бизнес плана за закупуване на товарен автомобил-самосвал, е следвало да се осъществи в периода от 30.05.2014 год. до 13.05.2017 год. съгласно чл.3, ал.1 от договора във връзка със сключения анекс от 20.06.2016 год. и създадените във връзка с неговото приложения 1а и 2а, но в този период инвестицията не е била извършена.

Приел е за безспорно, че подписите върху така посочените документи са били положени от подс.С., установено и от почерковата експертиза по досъдебното производство.

Съдът е обсъдил подробно приетите основна и допълнителна съдебно-икономически експертизи, като от първата от тях е видно, че подс.С. е имал материална книга, книга за разходите, книга за приходите, като в първата от тях са отразени разходи, както следва: фактура № *****/30.10.2013 год., издадена от ЮЗДП ДП ДГС Брезник с предмет такса за издаване на превозен билет и шир. дърва на стойност 251.10 лв., фактура *****/30.10.2013 год., издадена от „Мицел”ООД-гр.Пловдив с предмет гъбен мицел-кладница на стойност 187.20 лв., приемо-предавателен протокол от 24.07.2014 год. между Р.С. и К. Л. за косене на ливада на стойност 136 лв., фактура №0000000938/13.05.2016 год., издадена от „Екогрупо Италия-клон България КТЧ”-гр.София с предмет контрол и сертифициране на производство на стойност 494 лв., приемо-предавателен протокол от 10.07.2016 год. между ЗП Р.С. и Д. Г. с предмет „косене на ливада” на стойност 152 лв., граждански договор от 23.11.2016 год. с Е. П. на стойност 300 лв. Според основната експертиза отразените разходи не са достатъчно основание да се приеме, че са такива, тъй като в тях не е посочено, че са в резултат на договора.

Според допълнителната такава на същото вещо лице, за периода от май 2014 год. до юли 2017 год. подс.С. е извършил разходи на стойност 17 844.71 лв. или 9123.95 евро, от които в тригодишния срок на договора от 30.05.2014 год. до 30.05.2017 год. 1290 лв.-по 136 лв. за косене на ливада на 24.07.2014 год. и на 26.07.с.г., контрол и сертифициране на производство по фактура от „Еко Групо България” от 13.-5.2016 год. на стойност 494 лв., косене на ливада на 20.05.2016 год. на стойност 72 лв., косене на ливада на 10.07.2016 год. на стойност 152 лв. и граждански договор на стойност 300 лв. от 23.11.2016 год., а останалите разходи са направени след изтичането на тригодишния срок на договора.

Съдът е приел, че разходите за данъчни задължения, макар и направени през юли 2017 год., представляват разход и следва да бъдат признати за такива. Отбелязал е, че разходите в размер на 1290 лв. ,извършени в тригодишния срок на договора, макар да не е изрично отбелязано в документите, че са направени във връзка с изпълнението на договора от 13.05.2014 год., следва да бъдат признати за такива, тъй като от свидетелските показания по делото е установено, че С. е положил усилия за създаването и развитието на земеделското стопанство за отглеждане на гъби кладници и частично е изпълнил задълженията си по този

договор.

По отношение на обясненията на подсъдимия и в частност относно разхода за закупуване на камион-самосвал, съдът е подчертал, че този разход е направен след изтичане на тригодишния период, в който той е следвало да закупи този автомобил. Според съда, заявеното от подсъдимия, че е знаел, че следва да закупи товарен автомобил в срока на действие на договора и че не го е закупил, тъй като не бил намерил подходящ за нуждите си, води до извод, че той е съзнавал, че не изпълнява задълженията си по договора и въпреки това не е пристъпил към своевременното закупуване на автомобила. Акцентиран е и че по делото са приложени още два договора за покупко-продажба на същия товарен автомобил от 29.03.2017 год. и от 15.05.2017 год. със застрахователна стойност по първият от тях в размер на 400 лв., на която е и бил продаден, а по силата на втория като цена на превозното средство е посочена сумата от 700 лв., каквато е била и застрахователната му стойност, като само два месеца по-късно същият товарен автомобил е продаден на подсъдимия за сумата 10 050 лв., без в договора да е посочена неговата застрахователна стойност.

Съдът е кредитирал изцяло изготвената от в.л. Т. Н. техническа експертиза, от която е приел за установено, че подс. С. е изпълнил в по-голямата им част последователността на мероприятията при екстензивно култивиране на кладница, а като негов пропуск е констатирана липсата на технологична карта –дневник, в който да е отбелязана историята на плантацията от кладница-кога са добити тропите, как са съхранявани, кога е извършена инокулацията, кога е поливано, какви са добивите и т.н. Според заключението на експертите подсъдимият, нито лицата, извършили проверка на стопанството С., Г. и Н. са имали необходимите знания и компетентност по екстензивни технологии за отглеждане на гъба кладница. От това заключение става ясно, че периодът на плододаване на гъба обикновена кладница е доста кратък и е възможно в дните на проверките да не е имало плодни тела върху пъновете, но такива да е имало в близки до тях периоди.

По отношение на показанията на така посочените свидетели съдът е приел за установено, че същите са констатирали частичното изпълнение на договора и заложените в бизнес плана към него цели, като по отношение на технологията за производство на кладница показанията им са в синхрон в установеното от вещото лице Н., а констатациите им за частично изпълнение на договора кореспондират със заявеното от многобройните свидетели по делото, че са закупували от подсъдимия предимно пресни гъби.

От показанията на св. А. Д. и С. Д. съдът е приел за установено, че през част от 2014 год., през 2015 год. и през част от 2016 год. подсъдимият не е имал сключен договор с „Еко Групо Италия-клон България“ ООД поради прекратяване на плащането от страна на подсъдимия към фирмата, поради което и за посочените периоди не са издавани сертификати за удостоверяването като биопроизводство на производството на подсъдимия, т.е. за част от периода той не е изпълнил задълженията си в тази насока. Също от показанията на посочените свидетели е приел, че С. е имал произведена гъба преимуществено през 2017 год.

и 2018 год.

Съдът се е доверил и на заявеното от св.А. П.,която лично е възприела обстоятелството,че във фермата на подсъдимия се произвеждат гъби,на св.П.,посещавал фермата и видял мицела на гъбите при посещението си,на св.К. И. и Н. Н.,помогнали на подсъдимия да добие трупчетата от гората и да ги откара на отреденото за целта място,да ги подреже и постави,а след това да ги пробие и зарази с мицел,като са му помагали и за поливането,а последният е и купувал гъби,в която насока са и показанията на св.Б.,С.,П.,Е.,М.,Я.,М. и Й.,както и тези на св.З. К.,който е заявил,че е виждал лично мястото и на пъновете и имало гъби.

Така установеното от свидетелите,обсъдено наред със заключението на вещото лице Н. ,е дало основание на съда да заключи,че констатираното от проверяващите Г.,С. и Н.,че не са установили гъби при направените от тях проверки,не влиза в противоречие с многобройните свидетелства от лицата,закупували си гъби от стопанството на подсъдимия,доколкото е напълно възможно към момента на проверките да не е имало плодни тела върху пъновете,но такива да е имало в други периоди,поради което и е приел,че в стопанството на подсъдимия са се произвеждали гъби и той е изпълнил част от задълженията си по договора.

Въззивният съд счита за правилни и обосновани фактическите изводи на първостепенния съд,тъй като същите са в резултат на обстоен и правдив анализ на всички доказателства по делото.Свидетелските показания са обсъдени в съвкупност с обясненията на подсъдимия,с писмените доказателства и експертни заключения.С цел изясняване обективната истина по делото,съдът е проявил процесуална активност и е изследвал допълнително релевантни за предмета на доказване по делото обстоятелства,като е допуснал допълнителна съдебно-икономическа експертиза и такава за технологията за екстензивно производство на гъба обикновена кладница.Заключенията на тези експертизи,наред с показанията на свидетелите,които са в насока,че в различни периоди от време са закупували гъби от подсъдимия, са поставени и в основата на фактическите изводи на съда,че подсъдимият е изпълнил частично задълженията си по договора.

Без да се приповтарят изложените от първият съд съображения следва да се акцентира ,че макар и в показанията си свидетелите Г.,С. и Н.,които от страна на ДФЗ са извършили три проверки на стопанството на подсъдимия и са констатирани,че няма следи от мицел и пъновете гният ,то заявеното от тях не опровергава показанията на свидетелите,които са заявили,че са купували гъби от подсъдимия в различни периоди от време,тъй като според вещото лице Н. състоянието и жизнеността на мицелът няма как да бъде проверен на око,а образуването на плодни тела при екстензивните методи за отглеждане на кладница е краткотрайно /гъбите са налични не повече от 10-на дни за една вълна/ и шансът да съвпадне с датата на проверката е минимален.Обяснено от експерта е и констатираното от контролните органи,че няма следи от мицел и че пъновете гният,като е изложил,че пъновете гният ,защото мицелът на дадена гъба ги разгражда и именно това е целта на производството-мицелът да разгради целулозата,хемицелулозата и лигнина и да ги превърне

в гъби при настъпване на репродуктивната фаза.С оглед на това правилно първостепенния съд е приел,че подсъдимият частично е изпълнил задълженията си по договора,като в различни периоди от време е произвеждал и продавал гъба обикновена кладница.

Относно направените разходи във връзка с изпълнение на задълженията по договора,съдът е допуснал допълнителна съдебно-икономическа експертиза,която в съответствие с всички приложени по делото финансово-счетоводни документи е дала заключение за действително направените такива в срока на действие на договора и след това и от нея се установява,че подс.С. е направил разходи за косене на трева на 24 и 26.07.2014 год. по 136 лв. и 72 лв.,както и 152 лв. през 2016 год., на 20.05. и 10.07.,за контрол и сертифициране на производство през 2016 год. в размер на 494 лв. и сумата от 496 лв. през 2017 год.,както и за граждански договор с Е. П. на стойност 300 лв.,за закупуване на мицел на 11.07.2017 год. в размер на 288 лв. и на широколистни трупи на 12.07.2017 год. на стойност 360 лв.Според експертното заключение подс.С. е платил за ДОО на 12.07.2017 год. сумата от 2208.45 лв., на същите дати е платил за ДЗПО 680.49 лв.,за ЗО 1074.04 лв. и ДОД 1092.60 лв.На 13.07.2017 год. е закупил товарен автомобил на стойност 10 050.00 лв.,който договор е нотариално заверен на посочената дата и е платил местен данък в размер на 255.13 лв.На 11.07.2017 год. е платил 50 лв. за заявление за издаване на становище по мярка 112 от ОБДХ –Перник или общата сума на разходите за периода от м.май 2014 год. до м.юли 2017 год. вкл. е в размер на 17 844.71 лв. или 9123.995 евро.За същият период подс.С. в качеството си на земеделски производител е получил приходи в размер на 785 лв. от продажба на гъба кладница съобразно представените фактури с различни физически лица.Голяма част от същите са били разпитани в хода на съдебното следствие пред първоинстанционния съд и са депозирали показания,че са закупували в различни периоди от време гъби от подсъдимия,като са разпознали подписите си в предявените им фактури.

Единствено св.Й.,Я. и П. са заявили,че подписите в тях не са техни,което е и наложило съдът да допусне съдебно-почерково изследване,от което се установява,че подписите върху фактурите не са изпълнени от тях и от подсъдимия и може да са положени от всяко едно лице.Така установеното обаче по никакъв начин не рефлектира на истинността на заявеното от тях,че са закупували от подсъдимия гъби,тъй като същите нямат спомен дали изобщо е била издавана фактура,докато относно факта на закупуването на гъби са напълно категорични.

С оглед на така изложеното следва да бъдат споделени фактическите изводи на първостепенния съд,тъй като са в резултат на пълноценен и правдив анализ на всички събрани по делото доказателства.В този смисъл се явяват неоснователни възраженията на защитата за формален и едностранчив,в ущърб на подсъдимия,прочит на доказателствените източници,тъй като е видно,че съдът е провел обективно,всестранно и пълно изследване на фактите и обстоятелствата по делото и е изградил вътрешното си убеждение,като е обсъдил в пълнота всички събрани по делото доказателства.

Не е вярно твърдението на защитата, изложено в допълнението на въззивната жалба, че първият съд напълно погрешно е приел безкритично констатациите от извършените от контролния орган проверки. Видно е в тази насока, че именно за проверка достоверността на заявеното от проверяващите, респ. на отразените от тях констатации в изготвените контролни листове, съдът е допуснал изготвянето на експертиза относно технологията за екстензивно производство на гъба обикновена кладница и в доказателствените му изводи е залегнало именно това заключение на вещото лице Н., което обсъдено наред със свидетелските показания за закупуването на гъби от подс. С., е дало основание на съда да приеме за установено от фактическа страна, че последният е създал и организиран производството на гъби, по който начин и е изпълнил част от задълженията си по договора.

Относно направените от подсъдимия разходи в изпълнение на задълженията му договора и бизнес плана, съдът е допуснал и приел допълнителна съдебно-икономическа експертиза, която след като е взела предвид и представените в хода на съдебното следствие от подсъдимия счетоводни документи, е дала заключение за всеки един разход и респ. приход в стопанството на подс. С. както за срока на действие на договора, така и за последващ период до м. юли 2017 год., което заключение също е поставено в основата на изводите на съда. Видно е от това заключение, а и от приложения по делото нотариално заверен договор и обясненията на подсъдимия, че камиона-самосвал действително е закупен два месеца след изтичането на срока на договора, поради което и е правилен фактически извод на съда, че е налице нарушение на клаузите на същия и анексите към него относно срока на тази инвестиция.

Въз основа така установените факти съдът е извел от правна страна, че обективно, в рамките на инкриминирания период подс. С. е използвал не по предназначение съобразно договор №14/112/09104 от 13.05.2014 год. и приложен към него бизнес план част от получени финансови средства в размер на 14 501.22 лв., принадлежащи на Европейския съюз- Европейски фонд за развитие на селските райони.

В тази насока е изложил, че на 30.05.2014 год. по негова сметка е била преведена сумата от 24 446 лв., като до октомври 2014 год. тя е била постепенно изтеглена лично от подсъдимия. Редът и основанието за предоставяне на отпуснатата му помощ, предназначена за млади фермери, е този по Наредба №9/03.04.2008 год., издадена въз основа на Закона за подпомагане на земеделските производители, предвиждащ финансирането на програмите и източниците на Държавен фонд „Земеделие“, поради което и тези средства попадат в произхождащите от фонд на Европейския съюз средства. Този въпрос е изяснен по делото, като е установено че 80 % от преведената сума в размер на 19 556.80 лв. е европейско съфинансиране, а 20 %-4 889.20 лв. е национално съфинансиране.

Изхождайки от разпоредбата на чл.254б, ал.1 от НК, за която подсъдимият е предаден на съд и изпълнителното деяние на което престъпление се изразява в нецелевото използване на средствата с посочения произход, които са били получени по съответния ред и за

получаването на които бенефициентът не е представил неверни сведения и е отговарял на предвидените условия за сключване на договор за подпомагане по съответната програма,съдът е приел,че С. е започнал реализирането на дейностите по договора,изрично описани в приложението към него и свързани с отглеждането на гъби кладница,като е изпълнил част от необходимите дейности /нарязал е дървени трупчета,поставил ги е на място,пробил ги е,заразил ги е с мицел и ги е поливал,както и е косил ливадата/, с изключение на закупуването на камион-самосвал в тригодишния срок,за което се е задължил с договора и анекса към него от 20.06.2016 год.

Въз основа на приетите съдебно-икономически експертизи /основна и допълнителна/ съдът е зачел като разходи във връзка с изпълнение на договора 1290 лв. за периода от 30.05.2014 год. до 30.05.2017 год. ,както и тези за данъчни задължения и е стигнал до извода,че общата стойност на действително направените разходи възлиза на 5 050.58 лв.,а по отношение на направения разход за закупуване на товарен автомобил е приел,че тъй като последният е закупен след изтичането на тригодишния срок по договора,то сумата за закупуването му в размер на 10 050 лв. не е използвана по предназначение.

Освен тази сума съдът е намерил,че не е използвана по предназначение и сумата от 4 451.22 лв.,за която не са представени разходно-оправдателни документи.

От общата сума,предмет на обвинението,която е в размер на 24 446 лв. съдът е извадил сумата 4 889.20 лв.,която е била предоставена на подсъдимия от националния бюджет,поради което и същата не следва да се включва в понятието финансови средства от фондове,принадлежащи на Европейския съюз.

В обобщение е стигнал до извод,че за сумата от 14 501.22 лв. по делото не е установено изразходването ѝ по предназначение за някоя от инвестициите по договора,поради което и за тази част е намерил,че деянието е съставомерно от обективна страна.

Въззивният съд споделя само частично така направения извод за обективната съставомерност на деянието,за което подсъдимият е предаден на съд и съображенията за това са следните:

Предмет на престъпното посегателство по чл.254б,ал.1 от НК са средствата,получени при финансиране от фондовете,принадлежащи на Европейския съюз или предоставени от него на Българската държава.Проектът по мярка 112 „Създаване на стопанства на млади фермери” по „Програма за развитие на селските райони 2007-2013 год.” е финансиран от Европейския земеделски фонд с обхват на помощта 80 %-19 556.80 лв. и национално финансиране в размер на 20 % или 4 889.20 лв.С оглед на това правилно подс.С. е оправдан от първата инстанция за сумата от 4 889.20 лв.,представляваща национално,а не европейски финансиране.

Също правилно съдът е преценил,че не е използвана по предназначение сумата от 4 451.22

лв.,тъй като за нея не са представени разходно-оправдателни документи. В случая не е установено за какво са изразходвани тези средства,но това не е и необходимо,след като е безспорно установено от експертизата,че тези финансови средства са изразходвани не по предназначение,тъй като липсва счетоводна документация,която е следвало да отразява използването на тези средства по надлежен ред. Доводите на защитата ,че част от преведените му средства подсъдимият е могъл да използва за неговите потребности като човек съдът намира за неоснователни,тъй като са в разрез с конкретната цел на коментираното подпомагане ,насочена единствено към създаване на стопанство от програмата за развитие на селските райони,изпълнението на която цел, разгледана в по-дългосрочен аспект,предполага генериране на приходи,осигуряващи минимален жизнен стандарт на бенефициента.

Правилно съдът е намерил деянието за несъставомерно от обективна страна за сумата от 1290 лв.,тъй като от икономическата експертиза е установено,че подс.С. е направил разходи в посочения размер във връзка с изпълнение на договора за периода от 30.05.2014 год. до 30.05.2017 год.

Неправилно обаче съдът е счел,че подсъдимият следва да бъде оправдан за сумата от 5055.58 лв. за данъчни задължения,заплатени през м.юли 2017 год.,в който смисъл настоящият съдебен състав е на становище,че така използваната от подсъдимия сума е дадена за цел,различна от предназначението,за което са му били предоставени европейските финансови средства,но при липса на съответен протест от страна на държавното обвинение,присъдата не може да бъде коригирана.

Безспорно е,че подс.С. е изтеглил изцяло преведената му сума,като не е извършил всички инвестиционни,основни дейности и цели към договора,предвидени за изпълнение в бизнес-плана и включени в приложенията към договора.Започнал е изпълнение,като е изградил стопанството в съответствие със заложените в договора и бизнес плана цели,но не е изпълнил изцяло в срок предвидените инвестиции-закупуването на товарен автомобил,какъвто е бил закупен след изтичането на срока на договора,а именно на 13.07.2017 год.Правната оценка на действията на подсъдимия в тази насока е различна от изложената от първостепенния съд,като този съдебен състав счита,че по отношение на тази инвестиция деянието на подсъдимия е несъставомерно по смисъла на чл.254б,ал.1 от НК от обективна страна и това е така,защото изпълнителното деяние на това престъпление се изразява в използването не по предназначение на финансовите средства .В конкретния случай е несъмнено,че кратко време-около 2 месеца след изтичане на тригодишния срок по бизнес плана,подсъдимият е закупил предвидения в последния товарен автомобил,който да обслужва именно създаденото стопанство за отглеждане на гъба кладница,т.е.финансовите средства са използвани по тяхното предназначение,но в пренебрежимо малък период след уговорения срок,поради което и за тази част от обвинението деянието на подсъдимия от обективна страна не изпълва състава на престъплението,за което е предаден на съд,като за това неизпълнение на клаузите на договора и бизнес плана на подсъдимия може да се търси

единствено договорна отговорност за неизпълнение или административно-наказателна такава,ако са налице предпоставките за това.

С оглед на горното въззивният съд приема,че за тази част от обвинението,на основание чл.304 от НПК, подсъдимият следва да бъде оправдан за сумата от 10 050 лв.,инвестирана в закупуването на камион.

Правилно първостепенния съд е приел,че деянието е извършено при форма на вината пряк умисъл-съзнавал е обществената му опасност и последици,и е искал тяхното настъпване.Същият е съзнавал,че тези средства са му били предоставени само за целите на договорената инвестиция,като също така е съзнавал,че е изразходвал част от тях извън предназначението им.

При определяне на размера на наказанието първостепенният съд е отчел като смекчаващи отговорността обстоятелства положителните данни за личността на подсъдимия,необремененото му съдебно минало,частичното изпълнение на поетите с договора задължения ,направената инвестиция за камион,макар и след изтичането на срока на договора и е приел за приложима разпоредбата на чл.55,ал.1,т.1 от НК ,по силата на която и най-лекото предвидено в закона наказание,би се явило несъразмерно тежко и е определил наказание лишаване от свобода под минимално установения размер от санкционната част на разпоредбата на чл.254б,ал.1 от НК,а именно :лишаване от свобода за срок от шест месеца,изтърпяването на което е отложил на основание чл.66,ал.1 от НК за срок от три години.

Въззивният съд счита за правилно приложението на чл.55,ал.1,т.1 от НК ,тъй като в конкретния случай се наблюдава наличие на многобройни смекчаващи отговорността обстоятелства,посочени по-горе от първостепенния съд.Същите, преценени наред с ниската степенна обществена опасност на конкретното деяние и като се има предвид редуцирането на размера на използваните не по предназначение от подсъдимия финансови средства с настоящото решение ,както и занижената степен на обществена опасност на самия деец,налагат извода ,че определеното му наказание лишаване от свобода следва да бъде намалено до неговия минимум от 3 месеца,което е напълно достатъчно да обезпечи постигането както на генералната превенция,като въздейства предупредително върху останалите членове на обществото,така и на специалната такава.Въззивният съд се солидаризира със становището на първостепенния,че изпълнението на наложеното наказание следва да бъде отложено за изпитателен срок от три години предвид данните за личността на дееца и неговата трудова и социална ангажираност,които водят до извода,че целите на наказанието могат да бъдат постигнати и без изолирането му от обществото.

На последно място съдът държи да изтъкне,че въпреки наличието на основания за оправдаване на подсъдимия и за сумата от 10 050 лв. от общо сумата 14 501.22 лв.,за която е признат за виновен от първия съд,то това не обуславя приложението на чл.9,ал.2 от НК независимо от занижената степен на обществена опасност на деянието предвид

своеобразието на обстоятелствата,при които е извършено то и ниската степен на обществена опасност на самия деец ,като се има предвид,че се касае за нецелено използване на една немалка част от общо отпуснатите финансови средства,т.е. не може да се приеме явна незначителност на деянието.

По изложените съображения атакуваната присъда следва да бъде изменена,като се отмени в частта,с която подс.Р.С. е признат за виновен за използване не по предназначение на сумата от 10 050 лв. за камион-самосвал и на основание чл.304 от НПК същият следва да бъде оправдан,като в останалата част присъдата като правилна и законосъобразна,постановена без допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и в съответствие с материалния закон ,следва да бъде потвърдена.

РЕШИ:

Така мотивиран, Софийски апелативен съд

Р Е Ш И :

ИЗМЕНЯВА присъда от 19.01.2021 г.на Пернишкият окръжен съд по НОХД № 269/19 год.,като ОТМЕНЯВА същата в частта,с която подс.Р. Е. С. е признат за виновен за използване не по предназначение на сумата от 10 050 лв.и на основание чл.304 от НПК го ОПРАВДАВА за посочената сума за извършено престъпление по чл.254б,ал.1 от НК.

ПОТВЪРЖДАВА присъдата в останалата ѝ част.

Решението подлежи на обжалване и протест в 15-дневен срок от съобщаването му на страните пред ВКС.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____